

[Christophersen]

stand til at deltage som mere eller mindre regeringsbærende partier, mens de, der stemmer imod, er altså de partier, som placerer sig ude på sidefløjen, på sidelinjen. Jeg ser, hr. Stinus smiler vemodigt, men det er nu engang det, som er konsekvensen af at stemme imod den dagsorden.

Debatten giver mig såmænd ikke anledning til mange bemærkninger, men en enkelt til hr. Ib Christensen, som talte om, at venstre ikke bekæmpede protektionisme. Det synes jeg nu er stærke ord, hr. Ib Christensen, i betragtning af, at jeg selv har været med til at gennemføre den meget fordelagtige fornyelse af Loméoverenskomsten, og at jeg sammen med venstres folketingsgruppe har været med til at sikre en succesfuld afslutning på de multilaterale handelsforhandlinger, to af de mest liberaliserende og antiprotektionistiske foranstaltninger, der er gennemført i det sidste årti. Jeg gad nok vide, om hr. Ib Christensen nogen sinde vil komme til at yde et tilsvarende bidrag til fjernelsen af handelsrestriktioner i denne verden. Det tvivler jeg meget stærkt på.

Jeg har kun en enkelt kommentar til den dansk-spanske krise, hvis jeg må bruge det lidt stærke udtryk. I virkeligheden så viser det kun én eneste ting, og det er, at regeringskontrollerede radio- og TV-udsendelser absolut er en uskik. Det har ikke meget med udenrigspolitik at gøre, men det viser derimod rigtigheden af den holdning, mit parti har lagt for dagen: at vi selvfølgelig ikke skal have en styring af radio og TV på den måde. Det havde været meget nemmere for udenrigsministeren, hvis han havde kunnet forklare sin spanske kollega, at den danske regering slet ikke har indflydelse på noget som helst medie lige bortset fra udenrigsministeriets tidsskrift, og at det derfor var en sag, som Spanien måtte afdiskutere med dem, som var ansvarlige for radio- og TV-udsendelser. Så den lære håber jeg regeringen vil drage af denne lille minikrise, at det i fremtiden ikke er regeringens opgave at lave radio- og TV-udsendelser. Så kunne vi måske også slippe for andre misbrug af det medium.

Men ellers takker jeg udenrigsministeren for hans besvarelser, især af ét spørgsmål, nemlig spørgsmålet vedrørende forholdet mellem vores budgetbidrag og den politik, Ministerrådet i EF fastlægger. Jeg er nu ikke helt tilfreds med svaret, men det skyldes mu-

ligvis, at jeg ikke formulerede spørgsmålet klart nok. Derfor må jeg spørge en gang til. Det er vel sådan, at den danske regering i givet fald er parat til at forhøje det danske bidrag til Fællesskabets kasse, f.eks. ud over den ene momsprocent, der gælder nu, hvis det er forudsætningen for, at den fælles landbrugspolitik kan fortsætte på grundlag af de nuværende principper. Det var sådan set det spørgsmål, jeg gerne ville have en bekræftelse på, for det er jo det, der bliver det centrale. Hvis ikke man kan få løftet loftet for Fællesskabets indtægter, så risikerer vi, at den fælles landbrugspolitik invalideres, og eftersom Danmark er i den fordelagtige position, at vi får 3 kr. hjem, hver gang vi giver 1 kr. ud, så burde det jo være den danske regerings politik, og det er altså det, jeg gerne vil have efterlyst. Nu er det vel stadig sådan, at regeringen er parat til at løfte loftet for Fællesskabets indtægter, hvis det er forudsætningen for, at den fælles landbrugspolitik kan fortsætte på grundlag af de nuværende principper. Det vil jeg meget, meget gerne have bekræftet.

Ninn-Hansen (KF):

Der er lige et par mindre sager, jeg skal have klaret, inden jeg kommer til det væsentlige.

Jeg takker udenrigsministeren for den juridiske belæring om, hvornår der afsiges dom, og hvornår der ikke afsiges. Men jeg vil egentlig gerne vide, hvem det er, der kan afsige en dom over udenrigsministeren. Det vil jeg simpelt hen ikke finde mig i der er nogen der kan i en sag af den karakter. Jeg ved ikke, hvem andre der beskæftiger sig med den sag, men jeg vil da ikke have en situation, hvor landets udenrigsminister har beklaget situationen, hvorefter der kommer nogle andre og meget mere ligegyldige end udenrigsministeren og siger: ja, men vi synes, det var en god situation, der blev skabt over for Spanien. Den sag er klaret med udenrigsministerens bemærkninger, og sådan må jeg opfatte det.

Så skal jeg sige til hr. Kjærulff-Schmidt i anledning af dagsordensforslaget, at dér synes jeg også, man skal afsige dommen i tide. Hr. Kjærulff-Schmidt, der jo har en god hukommelse, kan sikkert huske, at jeg allerede i debatten i maj måned udtalte min dom over